

[Ninn-Hansen.]

Hvilke tanker har regeringen i øvrigt om at fremme bevægeligheden på arbejdsmarkedet? Vi er jo i en situation, hvor der er mangel på arbejdskraft nogle steder og arbejdsløshed i andre egne. Hvilke planer har man for at imødegå strukturarbejdsløsheden? Nye metoder inden for flere fag overflødigger arbejdskraften. De sidste, vi har hørt om, er nye metoder inden for byggeriet. Om det gennemføres eller ej, er der vel ingen af os der ved, men meget tyder på, at man meget snart vil fremme nye, rationelle metoder, der bevirker, at man ikke har brug for det antal, man anvender i dag inden for byggeriet. Det kan vel ikke være meningen, at disse fremskridt, som det jo er, skal imødegås, som det sker på nogle af landets dagblade, hvor der gøres de mest ihærdige forsøg på at ødelægge de virksomheder, som mange lever af.

Med rette har flere talt om ungdomsarbejdsløsheden. Den er så sort et kapitel, som den kan være. Hvilke planer, hvilke tanker har regeringen her? Statsministeren aflørede jo i hvert fald ikke noget nyt, og det, der har været, er jo ikke holdbart. Det er jo ikke tilstrækkeligt at finde på nye kursus eller tale om undervisning under den ene eller den anden form. Det løser ikke problemet for de mange unge, der kan komme til at høre til en tabt generation, hvis ikke der gøres noget effektivt for at få dem ind i arbejdslivet. Det, jeg gerne vil spørge statsministeren om, er: vil regeringen opretholde modstanden imod det konservative forslag om at fremme et meningsfyldt arbejde for de unge, at få dem i gang på virksomhederne, eller kan vi håbe på, at de sidste udtalelser, der er fremsat fra regeringsmedlemmer, betyder, at man nu er forhandlingsvillig? Vel, det er da i orden, hvis regeringen, som undervisningsministeren har sagt det, kan ønske ændringer i formuleringer i forhold til det forslag, vi har fremsat, men det helt afgørende er jo, om regeringen nu og i løbet af de kommende uger vil være med til at fremme et samarbejde om den sag, så vi ligesom to andre nordiske lande, ligesom andre europæiske lande kan finde en ordning, så vi får de unge ind på virksomhederne, så vi får sat dem i gang. Vi har stillet vore forslag for at opnå en sådan forhandling, og jeg

vil meget gerne høre i dag, om statsministeren og hans regering er indstillet på det.

Jeg synes, det må stå for enhver regering som noget aldeles afgørende, at man ikke er en regering, der bevirker, at vi får en tabt generation. Det må være helt afgørende, at vi gør enhver form for indsats for at forhindre, at noget sådant sker, for at sørge for, at vi finder metoder, så vi kan få de unge ind i arbejdslivet og samfundslivet. Det konservative forslag er et forsøg herpå. Vi lader os gerne overbyde, hvis forslagene er bedre, men ellers anmoder vi om, at man i hvert fald forhandler og stiller sig positivt over for det, der kan være noget idé i, for at få løst dette aldeles afgørende problem.

Ritta Alm (KrF):

Jeg vil ikke nævne septemberforligets indhold og resultater. Det område er tilstrækkeligt belyst her i dag og også på mange andre tidspunkter. Men med de foranstaltninger, der er blevet sat i gang, lå der vel også, i hvert fald efter min opfattelse, en psykologisk handling for at få løst op for den depression, der lå og vel stadig ligger som en dyne over det danske erhvervsliv. Vi var vel mange, der troede på, at noget ville vise sig udefra — jeg tror endda, jeg her har citeret statsministeren ordret — og produktionen mente vi nok skulle komme i gang igen. Jeg hører ikke længere til den gruppe, der deler den opfattelse.

Vi ved fra andre lande, hvor konjunkturerne i dag er for opadgående, at arbejdsløsheden ikke er faldet tilsvarende. Statsministeren har berørt dette problem periferisk i dag, men har ikke analyseret årsagerne hertil, eller også har jeg ikke været nok opmærksom herpå. Jeg har opfattet statsministerens redegørelse her i dag således, at det er statsministerens opfattelse, at vor krise alene er konjunkturbestemt, og det må jeg indrømme at jeg er meget skuffet over. Jeg bliver derfor tvunget til at stille statsministeren dette kontante spørgsmål: vil regeringen ikke erkende, at vort beskæftigelsesproblem ikke alene er et spørgsmål om lavkonjunktur, men også er et teknologisk og et strukturelt problem? Vi bliver nødt til at være enige om krisens årsag, for at vi kan løse den. Hvis vi alene forsøger at løse problemerne omkring lavkonjunkturerne, så vil